

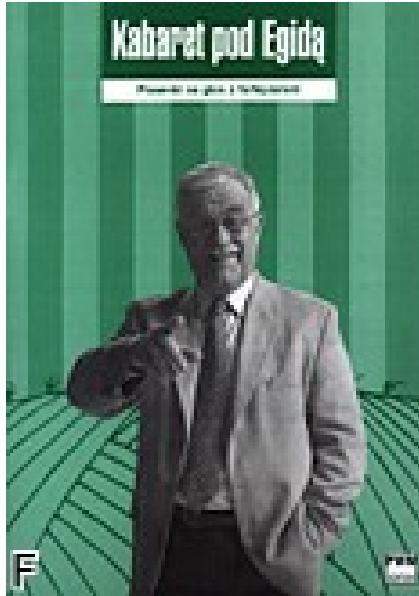

GWIAZDOZBIÓR POLSKIEJ PIOSENKI

26 kwietnia

Opracowanie: Wojciech Dąbrowski www.spotkaniazpiosenka.org

JAN PIETRZAK

(ur. 26 kwietnia 1937 roku, Warszawa), satyryk, piosenkarz, aktor estradowy i autor tekstów kabaretowych, jest wychowankiem Szkoły Kadetów LWP i absolwentem Uniwersytetu Warszawskiego (wydział socjologii).

Był współtwórcą i liderem kabaretów *Hybrydy* (1960-1967) i *Pod Egidą* (od 1967 roku). Pracował w redakcji Satyry Polskiego Radia, był kierownikiem Redakcji Widowsk Estradowych TVP, współpracował z redakcją tygodnika satyrycznego *Szpilki* (1975-1981).

Skomponował piosenki: *Czy te oczy mogą kłamać?* (sł. Agnieszka Osiecka), *Pamiętajcie o ogrodach* (sł. Jonasz Kofta, nagroda dziennikarzy na III KFPP w Opolu, 1965).

Jest autorem tekstów piosenek: *Dlatego kocham życie* (muz. Marek Sart), *Dziewczyna z PRL*, *Gdzie ci mężczyźni* (muz. Włodzimierz Korcz, I nagroda na XII KFPP, Opole, 1974) z rep. Danuty Rinn, *Ile dziewcząt się marnuje* i *Jest taka gra* (muz. Jerzy Wasowski), *Marsjanie nie zagrażają ziemi* (muz. Bogusław Klimczuk, nagroda na VIII KFPP, Opole, 1970), *Spokojnie chłopie* (muz. Krzysztof Paszek, nagroda na VI KFPP, Opole, 1968), *Zaganiany człowiek taki* (muz. Jan Kanty Pawluśkiewicz), *Za trzydzieści parę lat* (muz. Adam Skorupka) i *Żeby Polska była Polską* (muz. Włodzimierz Korcz, 1976, nagroda publiczności, KFPP Opole 1981, piosenka, która stała się swego rodzaju pieśnią narodową w okresie stanu wojennego).

Jest autorem zbioru utworów poetyckich *Dlatego kocham życie* i libretta widowiska muzycznego *O czym wam śpiewać* (muz. Roman Czubały, Teatr *Komedia*, Warszawa, 1972). Nagrał kilka płyt, wielokrotnie występował za granicą. Kandydował w wyborach prezydenckich w 1995 roku.

CZY TE OCZY MOGĄ KLAMAĆ?

Muzyka: Jan Pietrzak, słowa: Agnieszka Osiecka, piosenka z kabaretu *Pod Egidą*

A gdy się zejdą, raz i drugi,
kobieta po przejściach, mężczyzna z przeszłością,
bardzo się męczą, męczą przez czas długi,
co zrobić, co zrobić z tą miłością?

On już je widział, on zna te dziewczyny,
z poszarpanymi nerwami,
Co wracają nad ranem nie same,
on już słyszał o życiu złamanym.

Ona już wie, już zna tę historię,
że żona go nie rozumie,
że wcale ze sobą nie śpią,
ona na pamięć to umie.

Jakże o tym zapomnieć?
Jak w pamięci to zatrzeć?
Lepiej milczeć przytomnie i patrzeć.

Czy te oczy mogą kłamać? Chyba nie!
Czy ja mógłbym serce złamać? I te pe...
Gdy się farsa zmienia w dramat, nie gnam w ką.
Czy te oczy mogą kłamać? Ależ skąd!

A gdy się czasem w życiu uda
kobiecie z przeszłością, mężczyźnie po przejściach,
kąt wynajmują gdzieś u ludzi
i łapią, i łapią trochę szczęścia.

On zapomina na rok te dziewczyny
z bardzo długimi nogami,
co wracają nad ranem nie same.
Woli ciszę z radzieckim szampanem.

Ona już ma, już ma taką pewność,
o którą wszystkim wam chodzi.
Zasypia bez żadnych proszków,
wino w lodówce się chłodzi.

A gdy przyjdzie zapomnieć
i w pamięci to zatrzeć?
Lepiej milczeć przytomnie i patrzeć.

Czy te oczy mogą kłamać? Chyba nie!
Czy ja mógłbym serce złamać? I te pe...
Kiedyś to zrozuniesz sama, to był błąd.
Czy te oczy mogą kłamać? Ależ skąd!